

Vedci a akademici drankajú viac peňazí zo štátnej kasy rozkradnutého a ekonomicky krvácajúceho Slovenska. Otázka je, aký je ich prínos zhodnotenia pre Slovensko

- CZ24 News | 19. června 2022

SLOVENSKO: Vedeckí pracovníci, ktorí získali ocenenie Vedec roka 2021, sa zhodujú, že do vedy na Slovensku má smerovať väčší balík financií. Myslí si to aj prezident Slovenskej rektorskej konferencie (SRK) Rudolf Kropil.

„Za ostatné dva roky sa znížila dotácia na vysoké školy o 45 miliónov eur,“ uviedol prezident SRK. Vláda podľa SRK od roku 2021 pristúpila k znižovaniu rozpisu dotácie zo štátneho rozpočtu na verejné vysoké školy. V roku 2021 bol deficit vo výške 18 miliónov eur a v roku 2022 o 27 miliónov eur. Pokles verejných výdavkov na vysoké školy má podľa SRK pokračovať aj v roku 2023 o ďalších 27 miliónov eur.

Prezident SRK verí, že do vysokoškolského vzdelávania a do vedy na vysokých školách i Slovenskej akadémie vied pôjde viac financií. „*Vedci to potrebujú. Poddimenzované financovanie vysokých škôl, vzdelávania a vedy nie je dobré a spoločnosť vzdelávanie potrebuje,*“ povedal Kropil.

S týmto tvrdením môžeme samozrejme len a len súhlasiť. Lenže to je **len jedna strana mince**. Aj v tomto prípade chýba povestné „B“. Tým je otázka ako slovenská veda dokáže investície z verejných zdrojov, ktoré chýbajú inde, **efektívne zúročiť**.

Objektívne je efektívnosť vložených prostriedkov zo strany vedy a výskumu na Slovensku veľmi nízka. Ďalším kľúčovým faktorom je zúročenie výsledkov vedeckého bádania doma, na Slovensku a slovenskými hospodárskymi subjektmi.

Veda a výskum na Slovensku si totiž zvykli fungovať ako jednosmerné príspevkové organizácie bez zhodnocovania investícií verejných zdrojov ďalej do praxe a najmä pre zúročenie na Slovensku, aby u nás aplikované výstupy poznatkov vytvárali pridanú hodnotu.

Nie je verejným tajomstvom, že konečný užívateľ výhod značnej časti výstupov slovenskej vedy je v zahraničných firmách a skrýva sa za medzinárodnú „spoluprácu“

V zahraničí nakoniec končí **aj veľká časť nadaných študentov** vysokých škôl, do ktorých vzdelania a talentu Slovensko od ich narodenia investovalo nemálo zdrojov. O tejto čiernej diere sofistikovaných gasarbeiterv vzdelávacieho systému a jeho nadstavby s **únikom mladých mozgov** do zahraničia, bez zhodnotenia a vrátenia investícií slovenskej spoločnosti sa (ne)cudne mlčí.

Chyba sa skrýva už v prvom zle zapnutom gombíku, pretože tento nový **neokoloniálny európsky „humánný“ systém - vykrádania toho, čo je najväčším bohatstvom najmä malých štátov ako je Slovensko** - je priamo zakomponovaný v prístupových zmluvách a tzv. štyroch základných

„slobodách“ EÚ.

Politici, vysoké školstvo a vedci by mali skôr ako natrčia ruku k verejným zdrojom vyriešiť systémovo a principiálne aj tento horúci zemiak nevyjasnených vstupov a výstupov do a z vedy, dúfajme, že mentálne, aj ekonomicky stále slovenskej a nie internacionálnej.

Alebo po „montážnej dielni“ Európy majú byť Slováci aj intelektuálnou nosnicou chovanou talenty pre západný „výkrm“?

AUTOR: Rafael E. Rafaj

[ZDROJ](#)